

Mail fra tidligere klient

"Hej Nina

Jeg fik lige lyst til at give dig en lille opdate, for den er så vild og glædelig :)

Den 24. januar blev jeg ringet op af en kvinde fra xxx. Hun ville gerne byde mig til samtale den følgende mandag. Meget overrasket takkede jeg ja (selvfølgelig) og jeg ventede spændt heeeeee den lange weekend. Mandag blev det og uden at føle den der fæle og dumme angst kørte jeg i snevejr til xxx.

Jeg kom for tidligt, så jeg sad i bilen og øvede mig lidt i at finde min "hans-situation" frem. Ressourcetilstand here I come!!! Stærkt efterfulgt af Jason Mraz's sang "I'm yours" for fuld udblæsning.

Jeg havde en god samtale, hvor jeg på intet tidspunkt følte trang til at stikke af og jeg kunne ikke mærke angsten eller tårer presse på!! Jeg kørte hjem og ventede spændt på deres opkald.... og BINGO!!!! Hun tilbød mig stillingen!!!

Og ja var selvfølgelig svaret. Det eneste hun var lidt bekymret for var om jeg altid grinede så meget, men det var jo situationen der gjorde mig noget nervøs og det kunne hun sagtens sætte sig ind i. Men i forhold til grådkvalthed og åndenød er nervøs latter jo ingenting !!

Dagen efter var jeg der nede igen og skrive kontrakt og få nøgler. Vi var også rundt og kigge og hilse på borgerne i de forskellige huse. HJÆÆÆLP de fleste virkede meget dårligere end jeg havde håbet. Men det er jo bare en del af udfordringen!!

I det første hus, jeg havde vagt i, er alle 6 mennesker i stand til at kommunikere med sprog eller tegn og jeg må ærligt indrømme, at jeg ud over de 6 herlige mennesker der bor i det hus, også så en række kameler. Kameler som skulle sluges for at få dem af vejen! Kamelerne bliver mindre og mindre og jeg kan mærke en iver og spænding efter at lære de mennesker der bor der, at kende og finde ud af hvad de indeholder.

I sidste uge blev jeg spurgt om jeg kunne tage nogle ekstravagter pga. sygdom hos en kollega og da jeg havde mulighed sagde jeg ja. Og pludselig finder jeg mig selv i færd med at gøre nogle ting som jeg ikke plejer; "vader" ind på kontoret og siger hej, snakker dagligdags-agtigt med chefen og går ind til nogle fremmede kollegaer og siger godmorgen, inden jeg går ind til dem jeg skal være hos. Helt uden at miste overblikket eller føle, at det er forkert.

I går henvender jeg mig til chefen angående nogle papirer som fagforeningen (frigørelsesattest) skal have og hun påtaler min store indsats i forhold til at få det hele til at køre, da lokummet brændte i sidste uge, roser mig og siger at hun ikke håber jeg finder noget andet. ??

Rent blær herfra og så lige et kæmpe tak igen - det du (vi, jeg) gjorde ved mig sidste år er helt vildt. Du skulle simpelthen ha sku du :) mange mange tak.

Med venlig hilsen

Henriette Hinsch Nielsen" (pædagog)